

ikke til Forklejnelse for Operaen eller Bevis for, at den ikke duer, tværtimod, jeg synes, at det er ganske det modsatte. De nuværende Forhold er ingen Maalestok for, hvad vor Opera kan blive til, og jeg synes, at i Stedet for at jage Operaen ud i Ørkenen maatte det være Opgaven for et demokratisk Styre at gøre Operaen i højst mulig Grad tilgængelig for Befolkningen, men her vil man jage den over til privat Drift og dermed gennem de høje Priser, som ufejlbarlig vil komme, væsentlig lukke den for Befolkningen.

Der er sagt mange Ord om Balletten, og dem kan jeg for saa vidt tiltræde. Jeg synes, at den Synd, der begaas her, er ikke mindre end den Synd, man begaar mod Operaen. Hvis man for nogle Aar tilbage havde sagt, at her i Rigsdagen — der kunde det muligvis tænkes — og i Ministeriet kunde findes Folk, som vilde jage Balletten ud, vilde jeg have sagt: Det er umuligt, saadanne Barbarer findes ikke i Ministeriet. Baade af os selv og af Udlandet anses jo vor Ballet for at være en national Ballet. Bournonvilles Balletter, som er de bærende, er for største Delen byggede over nordiske Sagn. Det er ganske vist nogle af Wagners Operaer ogsaa, og de er for saa vidt ligeledes nordiske, men disse Balletter er specielt danske. Men ikke blot dette, selve Balletterne sammen med den Musik, som hører til dem, forekommer mig at være et Udtryk netop for Kultur, for Aand, for Skønhed og for Ynde, og de har altid hos mig efterladt et godt og ophøjet Indtryk. Jeg synes, at netop Balletten her er sat i System. Man tager Børnene, fra de er smaa, og er der et Barn med en Spille-daase i Livet, kan man være ganske sikker paa, at dette Barn nok skal faa sin Opdragelse ved Balletskolen. Der finder en Udvælgelse Sted, en Uddannelse, der hviler paa Traditioner, men den er ogsaa fortsat i de senere danske Balletter. Vi har en Holberg-Tradition. Den holdes i Ære ved, at man, saavel hvad Kostumer som Sproget angaar, søger at spille Holberg saa korrekt som muligt. Men vi har ogsaa en Bournonville-Tradition, lad saa være, at der er nogle af hans Balletter, der er noget ferske, det kan der jo altid findes, alt Holbergs var heller ikke lige godt. Men jeg tør ganske roligt paastaa, at hvad den mimiske og den koreografiske Fremstilling angaar, præsteres der intetsteds noget bedre end den danske Ballet. Jeg vil i alt Fald foretrække den for den asiatiske Akrobatik, der nu synes

at falde i nogles Smag; det er nok muligt, men det er jo saadan, at mange Mennesker, som ikke altid har Tid til at nyde den Slags Ting, ikke bliver saa blaserede som de andre. Mange Mennesker, der er overmætte af Nydelse, bliver blaserede, overkultiverede. Naa ja, Overkulturen kommer i Regelen af for megen Lediggang, og derfor skal man tænke paa, at under disse overkultiverede Personer er der en hel Befolkning, der ikke tørster efter Overkultur som de andre, men efter almindelig Kultur, og saa skal man gøre, hvad man kan, for at give dem denne Kultur. Balletten er dansk, den hører Nationen til. Man kan saamænd lige saa godt stryge Kæmpeviserne, for de hører ikke i højere Grad med til Danmark end den danske Ballet; de danske Klassikere, Nutidsdigtningen, ja, man kan tage Bøgeskovene, Øresund og den jyske Hede med, alt det er for mig det nationale Indbegreb af Danmark. Man kan naturligvis rive Thorvaldsens Museum ned og kaste Figurerne i Kanalen; man kan gøre det samme med Frue Kirke. Jeg er ganske sikker paa, at vore Andelsforetagender og vort økonomiske Liv vilde blive ved at gaa lige godt derfor, men man gør det alligevel ikke. Man gør det ikke! Man synes, det vilde være Synd at nedbryde Thorvaldsens Museum, der gemmer saa meget af en dansk Billedhugger, og Frue Kirke ligeledes. Det gør man ikke. Hvorfor skal man saa gøre det andet, og ligefrem bryde det ned og kaste det ud paa Gaden, over til en privat Institution, hvor man slet ikke kender Ballettens eller Operaens Skæbne? Det vil jeg ikke være med til. Vi maa tænke paa, at Befolkningen er i Opdrift, Befolkningen trænger sig frem og vil have mere og mere af Livets Goder, og til Livets Goder hører ikke mindst den kunstneriske Paavirkning, saa vidt det er muligt.

Jeg kan derfor ikke tiltræde dette Lovforslag. Jeg kan godt forstaa Ministerens Stilling, Ministeren er blevet bitter over de Demonstrationer, der har fundet Sted fra Kunstnernes Side, og dem beklager jeg saa godt som nogen. Ministeren gjorde nogle Bemærkninger ved Sagens første Behandling her. Han sagde, at Casino-Planen var blevet unaadigt optaget paa Grund af den ubetænksomme Opposition, der rejste sig fra Teatrets Side. Den var selvfølgelig forkert. Under disse Forhold maatte Teatrets Kunstnere, uanset til hvilken Side de hører, have ventet og